

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Τί "Αι-Γιώργης σήμερα! Καβάλλα ἐπὶ σουλτανικοῦ ἱρα-
δέ! Ζήτω του, παιδιά, ζήτω του τέτοιου Γιώργη!

Οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχον-
τες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὸν Τούρκον πρόξενον κ. 'Αξελόν, ἐπε-
σκέφθησαν τὸν Ναύσταθμον, ἐπιβαίνοντες τοῦ 'Ολύμπου.
'Ολὼν τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ πολεμικῶν ἔργων ἡ ἐπιθεώρησις
ἔγένετο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Τούρκου· φαίνεται ὅτι τό-
σον καλὰ τάχουμε τώρα μετὰ τὴν Τουρκίαν, ὥστε δυνάμεθα
νὰ σκεπτώμεθα καὶ περὶ ἑλληνοτουρκικῆς συμμαχίας καὶ
ἐπιμαχίας.

Τὰ ἀστεῖα τῶν δύο ὑπουργῶν τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἦσαν
χαρακτηριστικώτατα. 'Ο Μπούμπουλης ἐζήτει ἀπὸ τὸν Σω-
τηρόπουλον νέας πιστώσεις δι' ἄλλα πλοῖα, ὁ δὲ Σωτηρό-
πουλος ἀπήντα ὅτι θὰ πωλήσῃ κι' αὐτά!

Εἰς τὸν Βασιλέα δὲν θὰ ὀφείλωμεν μόνον τὴν Θεσσαλίαν
ἔλασσαν 'Ελασσῶνος καὶ τὴν Πούνταν ἔλασσαν τῆς 'Ηπει-
ρου, ἀλλὰ καὶ τὸ θέατρον μεῖον Φαλήρου, διότι τὸ τελευ-
ταῖον τὸ χρεωστοῦμεν εἰς τὸν Παρασκευαῖδην μας.

Πούντα λοιπὸν, Θεσσαλία καὶ θέατρον καὶ ἀκόμα ἀχά-
ριστοι κολλᾶτε εἰς τοὺς τοίχους λιβέλλους! Δὲν ἐντρέπεσθε!!

Πάντες εἶδατε βεβαίως τὰς προκηρύξεις τοῦ ὑπουργ. τῶν
Ναυτικῶν ὅπως τὰ πλοῖα, εἰςπλέοντα εἴτε εἰς τὸν Βύβοι-
κόν, εἴτε εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, λαμβάνουσι πλοη-
γούς διὰ τὸν φόβον τῶν ὑπολάνθανουσῶν ἐκεῖ τορπιλλῶν.
'Αλλ' ἐπίσης πάντες γνωρίζετε ὅτι εἰς τὴν ιδέαν τοῦ πο-
λέμου μόνον ὁ Αἰὼν αὐταπατώμενος δύναται ἀκόμη νὰ
ἐπιζῇ. 'Εν τούτοις δὲν ἐννοοῦμεν τίνα σκοπὸν ἔχουσι
τάς τε ταῦτα τοῦ Καπετάν-Τορπίλλα ἑκτὸς ἂν τὰ πάντα
γίνονται πρὸς οἰκονομίαν προσώπων καὶ μόνον, διότι, κατὰ
συγκυρίαν βεβαίως, πάντες οὗτοι οἱ φαμπρικισθέντες
πλοηγοὶ εἰσὶ Σπεταῖῳται.

Καὶ ὅμως ἂν θέλετε μὴ θαυμάζητε τὸν κ. Μπούμπουλην
καὶ ὡς ἀνάδοχον μοναδικόν εἰς τὸ εἶδος του, ἀφοῦ καὶ τὰς
τορπιλλοφόρους δύναται νὰ βαπτίζῃ *Τερψιθέας* καὶ *Καλ-
λιθέας*. 'Αναμένομεν νὰ ἴδωμεν καὶ καμμίαν *'Αφροδίτην*.

Τῇ φιλομούσῳ, λέγει, συστάσει τοῦ βασιλέως ἀπεφασί-
σθη ἡ ἀνέγερσις θεάτρου ἐν Φαλήρῳ. 'Αναμφιβόλως, κύριε
Φιλήμων, εἶνε καὶ τοῦτο πολεμικὸς οἰωνός. 'Αλλ' ἐπὶ τῇ
λούς δὲν τὸ καταλαμβάνομεν· ἀφοῦ εἴμεθα φιλόμουσοι, τίς
ἡ ἀνάγκη νὰ ἡμεθα καὶ φιλόπολεμοι! 'Ημεῖς τοῦλάχιστον
θὰ ἐπιπροτιμῶμεν νὰ φέρωμεν ὅλην τὴν 'Ηπειρον ἐδῶ, ὥς
διαλυόμενον Παρασκευαῖδην 'Αμτρογκ, παρὰ νὰ χάσωμεν
τὸ ὠραῖόν μας Φάληρον, ἀφοῦ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ τὸ μετα-
φέρωμεν μαζί μας κι' αὐτὸ στὴν 'Ηπειρον.

'Ιδού ὅτι καὶ τὸ ἀ'βθν. Πνεῦμα λέγει ὅτι αἱ 'Βλλάς
πρέπει νὰ πολεμήτῃ κατὰ πάσης προτάσεως ἀφορώσης τὴν

τιμὴν της. 'Αλλ' ἐὰν ὁ πόλεμος αὐτὸς δὲν περιορίζηται
εἰς τὸ γράμμα αὐτῆς ταύτης τῆς προτάσεως, ἔστέ βέβαιοι
ὅτι τοῦτο λέγει, διότι οὐδὲ ἵχνος πλέον τιμῆς ἐναπέμεινε
τῇ 'Βλλάδι ὑπὲρ οὗ νὰ κηρύξῃ τὸν ὑπ' αὐτοῦ ἐννοούμενον πό-
λεμον.

Συνήθως οἱ φλύαροι ἔχουσιν ἀνάγκην βωδῶν, ὅπως μὴ
διακόπτωσιν αὐτοὺς εἰς τὴν φορὰν τοῦ λόγου τῶν· παρα-
δόξως ὁ Οἰκονόμος θέλει καὶ τὰς πέτρας νὰ ὀμιλῶσι, διότι
μετὰ συγκινήσεως ἐρωτᾷ εἰς τὰς *Νέας 'Ιδέας* «μὴ πλέον
ἐδωδάθῃ ὁ βράχος τῆς Πνυκός;»

Καὶ οἱ βουλευταὶ τῆς Πούντας πῶς θὰ λέγωνται;
— *Μπουνταλάδες!*

Τὴν Κυριακὴν ἐν κέντρον θήλεος κόσμου τὸν ὁποῖον ἀπὴρ-
τιζον αἱ ὠραιότεραι ὠραιότητες τῶν 'Αθηνῶν καὶ αἱ ἀσχη-
μότεραι ἀσχημῖαι ἔρριπτον καραμέλας καὶ ἄνθη εἰς τοὺς
Μπενῆ Ζούγκ-Ζούγκ.

Βλέπων τις ἐν τῇ περὶ 'Εθνικῆς Βιβλιοθήκης φυλλάδι
τοῦ κ. Μελετοπούλου ὅτι ἡ κατ' ἔτος γιγνομένη τυπικὴ
εὐαρέσκεια τοῦ Πρυτάνεως πρὸς τὸν 'Εφορον ἐπιδεικνύεται
ὡς ἀνεκτίμητον διπλῶμα ἀξίας τοῦ ἐνδιαφερομένου, φαντά-
ζεται τὸν κ. 'Αγγελον Βλάχον ἐπιδεικνύοντα τοὺς ἀστέρας
τοῦ πρὸς δικαιολόγησιν τῶν σολοικισμῶν οὓς εἰσάγει εἰς
τὰ ἀπὸ τοῦ καλᾶμου του πηγάζοντα διπλωματικά ἔγγραφα.

'Απὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ Πανε-
πιστημίου φιλόανθρωποι Κυρίαὶ θὰ κρατῶσι δίσκον ὅπου
ἕκαστος δύναται νὰ ρίπτῃ τὸν ὀβολὸν τῆς ἐπιεικειᾶς του
πρὸς τὰ ἔργα τοῦ κ. Μελετοπούλου.

Πρῶτος πάντων προσκαλεῖται δι' ἰδιαιτέρας πρὸς αὐτὸν
ἐπιστολῆς τοῦ κ. Μελετοπούλου δημοσιευομένης ἐν τῇ φυλ-
λάδι ὁ κ. Φιλήμων, ὡς διακεκριμένος ἐν δημοσιογράφοις.

Καὶ τί εἶναι αὐτὸς ὁ Μελίγκος ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὸ ἀργυ-
ροῦν παράσημον τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος; Εἶναι 'Ελλην,
εἶναι Τούρκος, τί εἶναι; Εἶναι ἀνταποκριτής; Ποῦ εἶναι
αἱ ἀλληλογραφίαι του; Τί ἔγραψε; Καὶ ἂν εἶναι, τί μᾶς
μέλει; Πρέπει κάθε τυχοδιώκτης ὅστις θὰ μᾶς ὑβρίζῃ
φράγκικα μετὰ τοὺς ἐπαίνους του ἢ θὰ μᾶς ἐπαῖνῃ μετὰ
ὑβρεῖς του νὰ φέρῃ εἰς τὴν κουμβότρυπάν του τεκμήρια τῆς
βλακειᾶς μας ἢ τῆς κακοηθείας μας; Διότι εἶναι κακοή-
θεια, κύριε πρωθυπουργέ, τὴν κατάχρησιν τῶν παρασῆμων
νὰ τὴν ἐκτείνῃς καὶ εἰς τοὺς ξένους ἀκόμα. Μεταξὺ μας
εἶναι ἄλλο — γνωρίζομεθα ἀπὸ τὸν δεῖνα κλέπτην παρα-
σημοφορημένον προφυλαττόμεθα περισσότερον ἀκριβῶς διότι
εἶναι παρασημοφορημένος. 'Αλλὰ μετὰ τοὺς ξένους τὸ πρᾶγ-
μα ἀλλάσσει· ὁ ξένος ὅστις θὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν εὐρω-
παϊκὴν κοινωνίαν πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς τὰ σαλόνια,
εἰς τὰς οἰκογενεῖας. Καὶ ἂν ἀποκαλυφθῇ αἰσχρὸς, τιποτέ-
τιος, κακοήθης, καὶ ἂν μετὰ τὸ παράσημόν του ἐπὶ τοῦ στή-
θους ῥαπισθῇ καὶ ἐκβληθῇ ἔξω μιᾶς αἰθούσης, δὲν προσβάλ-
λεται ἐπισημότητα, αὐθεντικώτατα ἢ 'Βλλάς; 'Ημεῖς θέ-
λομεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι αὐτὸς ὁ κ. Μιρμιλίγγος εἶναι τι-
μιώτατος νέος. Τοῦτο δὲν τὸν ἐμποδίζει νὰ εἶναι ὑπὸ δη-
μοσίαν ἢ δημοσιογραφικὴν ἐποψίν μία νοῦλλα πρώτης τά-

Ξεως· ἡμεῖς ὡς δημοσιογράφον δὲν θὰ τὸν προσελαμβάνομεν οὔτε ὡς ἀντιγραφέα. Ἄλλ' ὁ κ. Κουμουνδούρος τὸν παρασημοφορεῖ. Τότε δικαιοτέρον νὰ παρασημοφορηθῇ ὁ μελανωτὴς τοῦ *Μὴ Χάνεσαι*, νέος ἐγνωσμένης τιμιότητος, καταγωγῆς, παρελθόντος καὶ ἐργατικώτατος.

Εἰς τὴν συνοικίαν Πλάκας ἐθεάθημεν πολεμικὸν ἡμίονον σύροντα βαρέλλαν πλήρη νεροῦ μὴ δυνάμενον νὰ βαδίζῃ, κλονούμενον ὡς γέροντα ἐκατοντούτη ἐπὶ τῶν ποδῶν του καὶ ἐπὶ τέλους περὶ ὀλίγα, καὶ τῶν ὀδηγῶν στρατιωτῶν συνομολογούντων, ὅτι δὲν μπορούσε νὰ περιπατήσῃ ἐκ πείνης. Τὰ δυστυχεῖ ἄλογα καὶ τοὺς ἡμίονους τοὺς ἐφέραμεν χορτάτους καὶ σφριγώντας ἐξ Ἀλγερίας ἢ Οὐγγαρίας διὰ νὰ τοὺς παραδώσωμεν εἰς τὴν ἀπλησίαν κακοήθων προμηθευτῶν οἵτινες ἀντὶ σανοῦ προμηθεύουν χῶμα καὶ αὐτὸ ἀκόμα γλίσχρον.

Αὐτὸς πάλιν ὁ πανηγυρικὸς τοῦ διοικητοῦ τῆς Χίου Σαδικ πασσά ἐν τῷ *Αἰῶνι* δὲν καταλαμβάνω πῶς καὶ πόθεν. Ἡ θὰ εἶναι μέτοχος τῆς ἐφημερίδος ἢ θὰ ἔχει διευκολύνει εἰς τὸν ἀρχιμέτοχον κ. Νεγρεπόντην τὴν προμήθειαν ἀχύρων εἰς τὸν τουρκικὸν στρατόν.

Δὲν ἀντὶχουν τόσον φοβεραὶ αἱ δονήσεις τῆς Χίου ὅσον δονοῦν φοδερώτεροι αἱ ἀλληλογραφίαι τοῦ υἱοῦ Παπαμιχαλοπούλου. Εὐτυχῶς ἔγραψε τὴν τελευταίαν του. εἰς τὴν ὁποῖαν ὀνομάζει τὴν Χίον *ῥεπιπῶνα* ! Τότε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν πρέπει νὰ τὸ ὀνομάσωμεν *Παπαμιχαλοπουλεῶνα*.

Ὅριστε καὶ ἐν δεῖγμα ἐκ τοῦ ὕφους του, διὰ νὰ μάθητε πῶς γράφουν οἱ λόγιοι υἱοὶ τῶν ἀλγίων—ὑπουργῶν : «Τὸ Peloro μετὰ τὰς πρώτας στροφὰς τῆς ἑλικος εὐρέθη ἀκριβὲς ἐπὶ τῆς θέσεως ἐξ ἧς ὁ Κανάρης διέχυσε τὸ θεῖον φῶς τῆς ἐλευθερίας ἐκ τοῦ δαυλοῦ αὐτοῦ καὶ ἐφώτισε διὰ τῆς ὀλικῆς φλογὸς τῆς ναυαρχίδος τοῦ Καραλῆ τὰ παράλια τῆς νήσου.»

Ἐπαύθη ὁ Φρεαρίτης· τὸ προεῖδομεν· ὑπολείπονται ἔτι γαμβροὶ τινες καὶ ἡ ἀντικατάστασις ἐνὸς Φρεαρίτου σημαίνει οἰκονομίαν ἐνὸς γαμβροῦ.

Ἀσφαλῶς ὄθεν τὴν ὑπουργίαν ταύτην τοῦ Κουμουνδούρου, πρὸς τοῖς ἄλλοις, δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν *ὑπουργίαν τῶν συνοικεσίων*.

Τὸ *Μὴ Χάνεσαι* μετὰ συγκινήσεως ἀποχαιρετᾷ τὸν τέως ἐν Ἀθήναις πρέσβυν τῆς Ἀγγλίας ἀναχωροῦντα μετὰ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ διὰ Βρασίλιαν διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι αἱ ἀθηναϊκαὶ αὐραὶ δὲν θὰ φέρωσιν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν πλέον τῶ μωρίπνου ἐκεῖνο ἄνθος ὁποῖον ἦτο τὸ πρεσβύτερον θυγάτριον τοῦ κυρίου πρέσβεως. Εὐχόμεθα καὶ ὁ ἥλιος τῆς Βρασίλιας νὰ τὸ φυλάττῃ δροσερὸν καὶ χαρῶπὸν, ὡς ὁ τῆς Ἀττικῆς.

Ἰδοὺ ὅτι πανθ' ὅσα εἰς προηγούμενον φύλλον ἐγράψαμεν περὶ τοῦ ταχυδρομείου Ἀλεξανδρείας οὔτε υπερβολικὰ οὔτε ἀδίκῃ ᾤσαν. Ἀναμένομεν, ὡς ἐλέγομεν, λεπτομερεστέρας

πληροφορίας, ἀλλ' ἀντὶ παντὸς ἄλλου μᾶς προέλαβεν ἡ εἴδησις ὅτι ὁ διευθυντὴς τοῦτου Καραβέλας ὑπεξαίρεσας ἐκ συστημένων ἐπιστολῶν τὰ χρήματα ἐγένετο ἄφαντος εἰς ἀπόδειξιν μίαν, μεγάλην τοῦ *ἑντίμου* του χαρακτῆρος.

Ἐπὶ τέλους πρέπει νὰ ληφθῇ τις πρόνοια δι' αὐτὰ τὰ ταχυδρομεία. Ἐκ Σκιάθου γράφουσιν ἡμῖν ὅτι ἀπὸ πολλοῦ ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐκτελεῖται ἐλλείψει γραμματοσήμων διότι ἡ δὲν ὑπάρχουσι τοιοῦτα ἢ καὶ ἂν ὑπάρχουσιν ὀλίγα κατακρατοῦνται ἐπὶ αἰσχροκερδείᾳ, ἅτε μεταπωλοῦμενα κατόπιν ἐν ὑπερτιμήσει κατὰ τὸ ἥμισυ !

Οἱ περιπατῆται τῶν Πατησίων, τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Φαλήρου, ὅσοι καταδικώμεθα ἀπὸ κατὶ κήτη θαλάσσια, κατὶ φαλαίνας ἰδρωρούσας, δυνάμεθα τώρα νὰ δοξάζωμεν τὸν θεόν, διότι καθὰ ἀναγγέλλει ἡ Παλιγγενεσία εἰς τὰς εἰδοποιήσεις της, εὐρέθη ἐπὶ τέλους φάρμακον κατὰ τῆς Πολυσαρκίας. Εἰς ἔργον λοιπὸν, κυρία Θῆτα, κυρία Ταῦ, κυρία Σίγμα, κυρία Ρῶ καὶ ὅλαι αἱ θεαὶ τῶν περισσευόντων κρεάτων. Ὅχι ὅτι περιφρονούμεν, χαριτωμένοι δέσποιναι, τὰς τρυφεράς σας σάρκας, ἀλλ' εἶναι πρῶτον πολλαὶ καὶ μᾶς προξενοῦσι κόρον, διότι συνήθως ἀρκούμεθα καὶ εἰς ὀλιγωτέρας καὶ δεύτερον κουράζεσθε φέρουσαι τόσον φορτίον ἐπάνω σας ἐκ τοῦ ὁποῦ ἡδύνατο νὰ πλασθῇ μία δεκάς ραδινῶν παιδισκαρίων. Ἐπειτα δὲν εἰσθε δὰ καὶ Μπενὴ Τσουγκ-Τσουγκ διὰ νὰ φέρετε ἐπάνω σας οὐτὼ καὶ δέκα ἀνθρώπους !

Πρὸς εὐκολίαν σας, χωρὶς νὰ εἴμεθα πληρωμένοι, ὡς ἡ *Παλιγγενεσία*, εἰς δίδομεν καὶ τὴν διεύθυνσιν : Au propagateur de l' Anti-Obesitas, No 3, ὁδὸς Mayerbeer, εἰς Παρίσιους.

Ὅσαι τῶν Κυριῶν ἐπιθυμοῦν νὰ μάθουν τὴν παραγωγὴν τοῦ ὀνόματος Μπενὴ Ζούγκ—Ζούγκ παρακαλοῦνται ν' ἀποτανωθῇ πρὸς τὸν κ. Στεφανίδην, ὅστις ἔχει εἰς τὴν διαθεσὴν τῶν δύο παραγωγῶν, μίαν ἐλληνικὴν καὶ ἄλλην ἐλληνογαλλικὴν.

Περὶ τῶν διορισθησομένων νέων Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου προκηρύσσεται διαγωνισμὸς ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων διὰ τῆς παρουσιάσεως τῶν ἀπαιτούμενων τίτλων. Τοιοῦτοι δὲ ἐννοοῦνται, συστάσεις συμπολιτευομένων βουλευτῶν, συγγενῶν, φίλων οἰκογενειακῶν, διαφοροειδῆς ὑπηρεσίαι εἰς τὸ κόμμα, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀποκλείονται δὲ αὐστηρῶς οἰοιδῆποτε ἐπιστημονικοὶ τίτλοι, ὡς ὑφηγεία, διδασκαλία, συγγραφαὶ, καὶ τὰ τοιαῦτα, καθόσον, ἀφοῦ, διὰ μόνης τῆς δικολαβίας, ἀμαθείας καὶ αὐθαδείας, δύνανται τις ν' ἀνυψωθῇ, διὰ διατάγματος, εἰς ἀνώτατον τῆς Παιδείας ἄρχοντα, φυσικῶς, ὅμοιοι τίτλοι καὶ πλεονεκτήματα ἀπαιτοῦνται, ὅπως, ἐπίσης διὰ διαταγμάτων, ἀναδειχθῶσι καὶ οἱ κατώτεροι αὐτοῦ ὑπάλληλοι. Βεβαίως δὲ πάλιν θὰ ἴδωμεν τὸν μέλλοντα ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, διὰ διατάγματος ἐπίσης, καταργοῦντα τοὺς διὰ ταιούτων τίτλων διορισθέντας, ὡς ἐγένετο καὶ περὶ τῶν ὑποτρόφων.

Αὕτη πλέον ἢ διὰ τοῦ *ἱραδὲ* δὲν εἶναι λύσις, ἀλλὰ διὰ λύσις τοῦ ἐλληνικοῦ ζητήματος.